

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in v kopijah se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan G-dina. Lastnik honorarji lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim porokvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta „ 12—
za tri mesece „ 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20
za pol leta „ 2-00

EDINOST

Posamezni številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zasedanje števila po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetrice v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtnice, zavlahe, poslanice, oglasi denarnih zavodov „ 5—
Oglasi v tekstu lista do pet vrst mm po 20 vln. Vsaka nadaljnja vrsta „ 5—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Francoska armada prešla iz ofenzive v defenzivo.

Nemci zasedli Namur. - Boji na avstrijsko-ruskem bojišču.

Prekinjenje diplomatskih odnošajev med Avstro-Ogrsko in Japonsko.

PARIZ, 25. (Kor.) Dne 24. avgusta ob 11 ponoči izdani uradni komunikacijski pismi, da je bila armada zapadno od reke Moze (Maas) v Belgiji napadena od Nemcev in se je upirala napadom na obdobjevno vredno način. Dva francoska armadna zbora sta prodirala in sva bila sprejeta s strašnim ognjem. Ker pa je izvršila pruska garda protinapad, so se morale francoske čete, potem, ko so prizadejale sovražniku velikanske izgube, umakniti.

Vzhodno od Moze so bile francoske čete, ki so prodirale po zelo težavnem terenu, napadene z vsjo silovitostjo in so se morale po živahnem boju umakniti.

Južno od Semois so se postavile v okoliš angliške in francoske čete. Ostale so nedotaknjene. Naša kavalerija ni trpela. Fizično in moralno stanje armade je izvrstno. Francoska armada stopi osedaj naprej v defenzivo, da prične v primeren trenutku zopet z ofenzivo. Naše izgube so znatne, a jih ni mogoče natančno določiti. Tudi Nemci so imeli težke izgube. Francozi so napravili večeraj, ko so morali v Lotaringiji zavzeti nove pozicije, štiri protinapade, pri čemer so prizadejali sovražniku zelo težke izgube.

Na drugi strani se je posrečilo Rusiji, prodirati v srce vzhodne Prusije.

Komunikacije izjavljajo dalje, da je obžalovati, da načrt ofenzive ni dosegel svojega namena. Pripomniti pa je, da ostane defenzivno stanje v očiglednem dejstvu, da je sovražnik oslabljen, neomajno.

Kavalerijske čete neke na skrajnem zapadnem krilu prodirajoče neodvisne divizije, so udrele v kraje Roubaix-Tourcoing, ki jih branijo samo teritorialne čete.

Z nemško-belgijsko-francoskega bojišča.

BERLIN, 25. (Kor.) »Wolffov urad« poroča: Generalni štab poroča: Od trdnjave Namur je dosedaj v naših rokah pet utrdb in pa mesto samo. Štiri utrdbe se še obstrinjajo. Zavzetje teh se izvrši v kratkem. — Pl. Stein.

Učinkovanje nemških strelnih priprav pri zavezitju Lütticha.

BERLIN, 25. (Kor.) Wolffov urad poroča: Berlinski časopisje prinaša z dovoljenjem generalnega štaba slike iz utrdb Loucau trdnjave Lüttich, iz katerih je razvidno, kako strašansko je učinkovalo obstreljevanje nemške teže artiljerije. Prvih sedaj izve javnost o 42 cm oblegovalnih topovih, katerih en sam strel zadostuje, da razruši tudi najmočnejše betonske oklepe. To so tudi najbrže one strelne priprave, o katerih je mojster generalnega štaba poročal, da jih sovražnik ni poznal. Dejstvo, da je bilo mogoče take strelne priprave v mirnem času iz inozemstva čisto neopaženo dobivati, svedoči o izbornih predpripravah za vojno.

Cesar Viljem odklikoval bavarskega prestolonaslednika.

MONAKOVO, 25. (Kor.) »Korrespondenz Hoffman« poroča: Cesar Viljem je podelil bavarskemu prestolonasledniku železni križec II. in I. razreda.

Kralj Viljem na bojišču.

STUTTGART, 25. (Kor.) Kralj Viljem virmberški se je podal ponoči s svojim adjutantom za kratek čas na bojišče. Pri odhodu mu je množštevna množica prireala viharne ovacije.

Ovacije Dunajčanov pred nemškim poslanstvom.

DUNAJ 25. (Kor.) Dunajsko ljudstvo je dalo večeraj pred nemškim poslanstvom, kjer se je zbralo več tisoč ljudi, zopet duška svojemu velikemu veselju nad slavno zmago nemškega orožja. Poslanik se je pokazal na balkonu ter je hvaležno vsprejel nagovore in ndanostne izjave, ki so se končale z navdušenimi klici na cesarja Franca Jožefa, cesarja Viljema in pa na nemškega in bavarskega prestolonaslednika in druge nemške kneze.

Viljemova brzjavka prestolonaslednikovi soprog.

DUNAJ, 25. (Kor.) Listi poročajo iz Berlina: Cesar Viljem je postal prestolonaslednikovi soprogi sledečo brzjavko: Iskrena hvala, ljubo dete! Vesel sem se teboj prve Viljemove zmage. Kako krasno mi je stal Bog na strani. Hvala mi in čast! Podobi sem Viljemu železni križec II. in I. razreda. Tudi Oskar se je drl s svojimi grevadriji jako hlabro. Dobil je železni križec II. razreda. Bog varuj in pomagaj mladim tudi še vnaprej in bodi tudi na tvoji strani.

Na Daljnem Vztoku.

BERLIN, 24. (Kor.) »Wolffov urad« poroča: Avstrijski veleposlanik je naznanil danes v uradu za zunanje zadeve sledeče: Po Najvišjem povelju je bilo poveljstvu avstrijske vojne ladje »Kaiserin Elisabeth« v Tsingtau in avstrijskemu poslanstvu v Tokiju brzjavno naročeno, da se mora vojna ladja »Kaiserin Elisabeth« v Tsingtau sbojevati.

DUNAJ, 25. (Kor.) Cesarskemu japonskemu poslaniku na avstrijskem dvoru, g. Elmaro Satu, so bili danes opoldne izročeni potni listi, avstrijski veleposlanik na japonskem dvoru, baron Müller, pa je bil odpoklican.

BERLIN, 25. »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše povodom skupne akcije nemškega brodograja pred Tsingtau z avstrijsko vojno ladjo »Kaiserin Elisabeth« sledeče:

Sklep cesarja Franca Jožefa, da se pokaže pobratimstvo obeh cesarskih držav tudi na Daljnem Vztoku, bo sprejet v Nemčiji z velikim zadovoljstvom. Ta sklep dokazuje, kako trdna je zveza med Nemčijo in Avstrijo. Naše vojno brodograje na Daljnem Vztoku bo ponosno, da se bojuje ob njegovi strani tudi nositeljica avstrijske vojne zastave, ki je že od nekdaj polna slave in se je še pred kratkim ovenčala z novimi laurikami.

BERLIN, 25. (Kor.) Listi razpravljajo o sklepu Avstrije, ki se hoče v Tsingtau sbojevati na strani Nemčije in slave zavezniško zvestobo monarhije. Kot eden najlepših činov in sedanjem silnem boju Nemčije in Avstrije bo vsekakor zaznamovan v zgodovini prijateljski sklep Avstrije, da Nemčije v njenem težavnem boju na Daljnem Vztoku ne pusti na cedilu in samo. Nemško-avstrijska zvezastoj, obkoljena od sovražnikov, vedno kakor skala v morju.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

Ofenziva naših čet na severnem bojišču.

DUNAJ, 27. (K.) Vojni tiskovni stan javlja: Ofenziva naših čet na obeh straneh Visle napreduje nevdržno. Na zapadni strani reke so prekoračile naše sile v stiku z nemškimi zavezniki v malih bojih Lisagoro in so dosegle večeraj reko Komianko med Kielcami in Radom, zapadno od Visle. Dne 23. so naše napredujoče sile pri Krasniku na poti v Lublin zmagonosno vrgle nazaj močno skupino dveh ruskih zborov. Tisoč Rusov — med temi več častnikov — je bilo ranjenih. V naše roke je padlo več zastav, strojnih pušk in topov. 20.000 Rusov, ki so hoteli udreti v Bukovino, je bilo pri Novosielcu popolnoma odbitih. Več sto je bilo ujetih ter so ob umikanju preko reke pustili na bojišču mnogo vojnega orožja.

Zmaga v bitki pri Krasniku na Rusko-Poljskem.

DUNAJ, 25. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se uradno poroča: Kakor je sedaj dognano, so vjele naše čete v boju pri Krasniku 2200 Rusov. Vjeti ruski oficirji, ki so se udeležili rusko-japonske vojne, izjavljajo soglasno, da je bil napad naših čet še silovitejši, kakor oni Japoncev.

Dunaj 25. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Po zadnjih vesteh je bilo vjetih v bojih pri Krasniku 3000 Rusov, osvojenih tri zastave, 20 topov in 7 strojnih pušk.

Kako Francozi ravnao s Turki.

CARIGRAD, 24. (Kor.) »Tasvir i Efkar« poroča, da z otomanskimi podaniki ravnao na Francoskem kot s sovražniki. V Marselju so bile celo turške ženske zasramovane in gole iztirane na ulico. Turški poslanik v Parizu je poskrbel, da se Turki odpeljejo domov. Skoraj vsi turški dijaki so zapustili Francosko.

Nov statut avstro-ogrške banke.

DUNAJ 25. (Kor.) Kakor poročajo listi, je stopil večeraj v veljavo nov statut avstro-ogrške banke glede lombardiranj efektov.

Prepoved glede izvažanja ječmena.

KOPENHAGEN 24. (Kor.) Ministrstvo za pravosodje je izdalo naredbo, da se ječmena ne sme izvažati. Glede ječmena, ki je bil prodan in za izvoz namenjen že pred 21. t. m., ta prepoved ne velja.

Zadovoljiv vsprejem Tautel beja in Halil beja v Sofiji.

CARIGRAD, 24. (Kor.) »Tanin« govorec o potovanju Talat Beja in Halil Beja v Sofijo in Bukarešto, povdarja z zadovoljstvom delstvo, kako lepo sta bila v So-

fiji sprejeta. List zagotavlja, da je Bolgarska vzlic propagandi, da se balkanska zveza obnovi. spoznala svoje prave interese, kar je vsekakor v današnji krizi dobro znamenje. Govori bolgarskih državnikov in pisanje bolgarskega časopisja, posebno lista »Volja«, so v dokaz, da se je iz stikov v Sofiji izcimila rešitev cele vrste nerešenih vprašanj. Ta vprašanja, ki se bodo razpravljala v Bukareštu, so zelo važna, ker gre, kakor poročajo listi, za sporne otoke.

Neresnične vesti o nameravani akciji italijanske armade.

RIM, 24. (Kor.) »Agenzia Stefani« objavlja sledečo noto: Nekateri švicarski listi, posebno pa »Gazette de Lausanne«, so v zadnjem času priobčevali poročila, da se nahaja na Beneškem 800.000 mož in da je pričakovati predstoječe akcije italijanske armade.

Te vesti, ki jih ni treba niti dementirati, so nastale najbrže vsled postavljanja malih šotorov, ki so bili odrejeni za okolič vseh utrjenih krajev takoj po naznanjenem vpoklicu posameznih razredov rezervistov in sicer deloma radi pomanjkanja stanovani, deloma iz higijeničnih ozirov. Toda te odredbe so veljavne za vso Italijo. Seveda pridejo do večje veljave tamkaj, kjer so utrjeni kraji številni, kakor v ravnini reke Pad in na Beneškem. Nahajajo pa se tudi po vsem polotoku, celo v Siciliji in Sardiniji. To dokazuje popolno neosnovanost poročil, ki so v očitnem nasprotju s stališčem, ki ga je sklenila zavzeti Italija v sedanjem konfliktu.

Italijanski republikanski poslanci zahtevajo sklicanje zbornice.

RIM 25. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča: Ministrski predsednik Salandra je na vlogi, ki so jo poslali republikanski poslanci, in v kateri zahtevajo, da se zbornica skliče, odgovoril: V soglasju z odgovorom, ki sem ga podal večeraj zastopstvu parlamentarne skupine socialistov, pripominjam, da se po nazorih vlade ni zgodilo nič takega, da bi bilo treba sklicati zbornico.

Podaljšanje moratorija na Angleškem.

LONDON, 25. (Kor.) Splošni moratorij, to je rok za podaljšanje izplačil po vsej Veliki Britaniji, je bil podaljšan do dne 4. oktobra.

Sramotno razširjanje lažljivih vestí.

DUNAJ, 25. (Kor.) »Korrespondenz Wilhelm« piše: Brezsmiselna poročila, ki skušajo na nizkoten in grd način zavleči v svoje mreže in stike visoke častnike ter oblatiti njih vojaško in osebno čast, poročila, katera žalibog nekako kupcijsko kolportirajo tudi visoki gospodje, ne potrebujejo, kar je samo po sebi umevno, nobenih dementijev. Vendar pa je treba, da se to sramotno razširjanje lažljivih vestí zaustavi, ker se je že predlogo in nemoteno vzdrževalo v javnosti in se dotika osebnosti, ki so si ne glede na njih osebno integriteto, ki je vzvišena nad vsakim osebnim sumničanjem, nakopali slusčajno ali pa vsled okolištin, ki je od njih integritete povsem neodvisna, morda nevoljo posameznih njihovih sosedov. Že sam, po zdravem človeškem razumu utemeljen prevdarek mora zadostno dokazati, da se mora vojnopravno postopanje čet ali častnikov generalnega štaba javnosti zamočati ali prikriti in da vsled tega v tem pogledu razširjajoče se vesti ne morejo imeti in zato tudi nimajo nobene podlage. Zato imajo razširjanja takih vestí samo zlobne namene. Zato je sveta dolžnost vsakega pravega patrijota, da taka nesramna obrekovanja pobija in da se, kolikor je v njegovih močeh trudi, da iztakne povzročitelje takih obrekovanj ter jih izroči zasluženi kazni.

Belgijsko časopisje piše nemški.

BERLIN 25. (Kor.) Vse belgijsko časopisje, izvzemši ono v Antverpenju, izhaja v nemškem jeziku.

Zakusitveno stanje rumunskega kralja.

BUKAREŠT 25. (Kor.) Kralj Karol, ki je zadnje dni nekoliko bolehal, je zopet popolnoma ozdravil in je vsprejel danes turške in grške odposlance.

Železniški promet po raznih progah.

DUNAJ 25. (Kor.) Zadnje dni se bile v posameznih, na Dunaju se stekajočih progah ustanovljene za civilni promet na državnih železnicah časasne zveze, katerih vožnja je z ozirom na vojaške interese precej daljša, ki pa omogočajo nepretrgano potovanje po daljših progah. Take

zveze obstoje dosedaj samo za: Dunaj—južni kolodvor—Leoben—Celovec—Trst drž. kol. Z Dunaja gre vlak ob 7.40 dopoldne, prispe ob 8.06 zvečer. Na postranski progah glavnih prog se uvedejo priključne črte v zadostnem številu. Vsi ti vlaki se lahko uporabljajo brez legitimacij, ki so predpisane za poštne vlake vojnega železniškega reda.

Za zmanjšanje brezposelnosti.

DUNAJ, 25. (Kor.) »Landtagskorrespondenz« poroča: Da se ustvari delovna prilžnost in zmanjša brezposelnost, je delžni odbor sklenil, da prične, kolikor dovoljuje to finančni položaj države, z gradnjo stavb, ki jih je delžni zbor že dovolil.

Poslanik Bolatti odpotoval v Berlin.

RIM, 25. (Kor.) Veleposlanik Bolatti je odpotoval danes zjutraj v Berlin.

Smrt Papeža Pija X.

Konklave.

RIM, 25. (Kor.) Vatikanski kapitelj je imel danes dopoldne peto mašo zadušnico za papeža. Dela za ureditev prostorov za konklave se nadaljujejo. Na damaškem dvorišču se nahajajo vojašnice orožnikov in gardistov, bodo dopoldne izpraznjene.

Ob 10 dopoldne je bilo običajno zborovanje svetega kolegija.

Prihod kardinalov v Rim.

RIM 25. (Kor.) Kardinali Luardi, Ferrari, Mercier in Lorenzelli so dospeli semkaj in se od danes naprej vdeležujejo sestankov kolegija kardinalov. Amerikanska kardinala Gibbons in O'Connell, braziljski kardinal Albuquerque in kanadski kardinal Begin ne bodo mogli priti pravočasno, da bi se vdeležili konklava.

Vsprejem diplomatov pri sv. kolegiju.

RIM 25. (Kor.) Sv. kolegij je vsprejel danes zjutraj v prestolni dvorani vatikana diplomatski pri sv. Stolici akreditirani zbor. Navzoči so bili vsi v Rimu nahajajoči se domači in inozemski kardinali. Avstro-ogrski poslanik, je kot starešina imel nagovor v francoskem jeziku, v katerem je v imenu diplomatskega zbora izrazil sožalje glede papeževe smrti. Kardinal Vincenc Vannutelli je kot nadomestnik zastopnika sv. kolegija kardinala Serafina Vannutellija, kateri zbog svoje kratkovidnosti ne more čitati, prečital odgovor v francoskem jeziku. Vsprejem je končal ob 1/212 uri.

RIM 25. (Kor.) Sprejem diplomatskega zbora po svetem kolegiju, se je izvršil z vso slovesnostjo. Vsi diplomati so imeli veliko uniformo z redovi. Splošno se je opazilo hladno razmerje, ki vlada med vojskujočimi se državami. Med pričakovanjem sprejema so se diplomati zbrali v male skupine. Pri eni je bilo opaziti avstrijskega veleposlanika s pruskim in bavarskim poslanikom, pri drugi pa ruskega poslanika v razgovoru z belgijskim.

Med tem so se kardinali zbrali v prestolni dvorani in sedli za mizo. Kot doyen diplomatskega zbora je izrekel avstrijski poslanik princ Schönburg-Hartenstein sožalje povodom papeževe smrti. V imenu svetega kolegija je odgovoril kardinal Vannutelli z nagovorom, kjer je prosil za božje razsvetljenje za novega glavarja katoliške cerkve.

Osmrtno slavnosti po Piju X.

RIM 25. (Kor.) Pevci sikstinske kapele so pod vodstvom maestra Perosi-ja začeli z vajami za osmrtno slavnosti, ki naj se po naročilu sv. kolegija vršijo zadnje tri dni novovaljiv v sikstinski kapeli. Pri prvi slavnosti se bo pela velika maša in pa Requiem, ki ju je Perosi uglasil ob priliki smrti papeža Leva XIII.

Kakor poročajo listi, so pravni zastopniki vaticana oddali svoje mnenje, da se oporoka Pija X. v celem obsegu objavi. Zadnja odločitev v tem pogledu pripada kongregaciji kardinalov.

Zadušnica za papeža.

LJUBLJANA, 25. (Kor.) Povodom papeževe smrti je danes knezožof dr. Jeglič v stolni cerkvi z veliko asistenco daroval črno sv. mašo. Službe božje se je udeležil delžni predsednik bar. Schwarz, državno uradništvo, več deželnih odborov, polkovnik Richter s častniškim zborom, župan dr. Ivan Tavčar z občinskimi svetovalci in uradniki, in pa zastopniki mnogih društev in korporacij iz vseh slojev prebivalstva. Na več hišah so bile razobešene črne žalne zastave.

Umrli papež o avstrijsko-srbski vojni.

DUNAJ 25. (Kor.) »Reichspost« javlja iz Rima: Zdravnik umrlega papeža dr.

Marchiafava se je izrazil nasproti dopisniku Reichspošte, da so papeža večkrat prosili, da naj s svojo veliko avtoriteto skuša vplivati, da bi vojna ne vzburlnila. Papež da je na to dobesedno takole odgovoril: Edini vladar, pri katerem bi mogel v nadi, da kaj dosežem, interverirati bi bil cesar Franc Jožef, ki je bil vedne sv. stolici vdan. Pa ravno pri tem vladarju ne morem tega poskušati, kajti vojna, ki jo je Avstrija napovedala, je povsem pravična.

Razni darovi.

DUNAJ 25. (Kor.) Upravni svet tržaškega tehniškega zavoda je izročil vojnemu ministrstvu v podporo rodbin mornariških vpovalkancev 25.000 K.

Električna industrijska družba je izročila vojnemu ministrstvu znesek 1000 K za posadko onega avstrijskega podmorskega čolna, ki je prvi potopil neko sovražno vojno ladjo.

Mednarodna zavarovalnica za nezgode je izročila Rdečemu križu 10.000 K in sicer 5000 K avstrijskemu, 5000 K pa ogrskemu Rdečemu križu.

Tvrška brata Thonet je odposlala v namene vojne oskrbe 15.000 K.

Oklci avstrijskim poljedelcem.

Minister za poljedelstvo je potom delžnih političnih oblasti naslovil na avstrijske poljedelce nastopni oklici:

Velik, resen čas stavlja do poljedelcev Avstrije težke zahteve. Tisoči kmetov stoji pod orožjem in se hrabro bojujejo za čast in veličino naše domovine. Ali nezmanjšana je za poljedelce Avstrije naloga, skrbeti za to, da slavnja vojska in v deželi ostalo ljudstvo ne trpija gladi.

Tej vzvišeni nalogi zadošča poljedelsko prebivalstvo v teh dneh na blagodejnih način s tem, da žetev, ki mu jo je Bog podelil letos v bogati meri, spravlja, podpirano po ugodnem žetnem vremenu, pod varno streho.

Najmočnejše roke so zamenile koso z mečem. Ali starčki, ženske in otroci napejajo svoje šibke sile in nadomeščajo z občudovanja vrednim uspehom one, ki so šli v boj za cesarja in državo, za lastno grudo in svobodo kmeta.

Tako se vidi v vseh delih naše razsežne domovine žetev tega leta zavarovano. Ali s tem se ne smemo zadovoljevati in morda pod prenagljenimi utisi teh dni pozabljamo na bodoče čase. Če se moremo tudi z zaupanjem nadejati, da bomo, predno bodo zelenle prve setve, delžni miru, moramo vendar skrbeti za to, da nas prihodnje leto najde gospodarski oborožen, da ne bo po strahotah vojne sledila beda gladi. Zaloga letošnjega leta se deloma porabijo in dovozi bodo morda še ovirani.

Sedaj gre za to, da se vzlic pomanjkanju kmetičkih rok, vzlic pomanjkanju korn, zemlja obdela z vsemi silami, da Jonese prihodnje leto tako bogatega sadu, kolikor je dovolji blagoslov iz nebes. Tudi natežja skrb, tudi najgloblja tuga ne sme ovirati dela onega, ki seje to, kar bomo najbolj potrebovali v prihodnjem letu: sadov, ki so najpotrebnejši za hrano človeka. Zato sadite predvsem: pšenico, rž, krompir, sočivje, da izdatno nadomestimo po živinoreji in mlekarstvu dobivana hranila ljudstva, ki bodo morda vsled sedanjih zahtev vojevanja v manji meri na razpolago. Sadite tudi turščico, kjer vam to dovoljuje obnebbe. Sajeenje vseh teh sadov se izkaže vrhu tega ob danih okolištin kot posebno dobičkanosno.

Omejujte — v kolikor to dovoljujejo oziroma na skupno gospodarstvo — sajenje železja, ki so za ljudstvo, vračajoče se iz vojne, manje važne.

Zavedajte se dolžnosti, ki vas zadevujejo kot stan, ki irani državo, in hvaležno vam bo vse ljudstvo.

Razne politične vesti.

Klasičen odgovor Turčije na ultimatum Rimska »Tribuna« poroča o zares »trškem« odgovoru Turčije na angleško-francoski ultimatum, da naj v 24 urah razoroži ladjima, »Goeben« in »Breslau«, ki sta se kot ladji bojujoče se države zatekle v Carigrad, torej pristanišče nevtralne države. Veliki vezir je namreč naložil turškima poslanikoma v Parizu in Londonu, naj sproščata tamošnjima vladama, da je Turčija sicer pripravljena ugoditi zahtevi ultimata, toda, da tega ne more storiti, ker se carigradsko nemško poslanštvo temu energično upira.

Toda energičnemu nastopu Anglije in Francije, se Turčija ni mogla dolgo upirati, in se je slednjim udala. Ker je kupila obe ladjiji od Nemčije, st bih obe ladjiji prekrščeni v »Sultan Javuz Selim« in »Midilla«

(to znači po turško Mitilena). Turška vlada je zagotovila ruskega veleposelnika, da bodo nemški častniki in vojniki takej izkrcani in razomeščeni s turškimi pomožniki. Ladje bodo pošle v smeri angleškega kontinentala Lissusa, ki organizira turško pomorstvo. Tako poročajo „Narodni Listi“ iz Londona.

Grška se naslanja na tropsorazum. Grška je danes še nevtalna, toda gotovo je, da bi v slučaju, če izstopi iz svoje nevtalnosti, stopila na stran tropsorazuma, to je toliko vsled simpatij do Francije in Anglije, kolikor vsled svoje zveze s Srbijo, kolikor posebno tudi vsled nasprotnosti s Turčijo, kateri gre Nemčija zelo na roko.

Japonske vloge v Nemčiji zaplenjene. Nemčija je zaplenila japonske vloge v nemških bankah.

Pod črno-rumeno zastavo.

Sličice in črnovojniška življenja.

Tre — r.

II.

V rocolski vojašnici. — Sola v ul. della Ferriera.

Kako bom soldat, k' sem fantič premlad, k' ne morem še puške držat' Nar. pesem.

Zdelo se mi je prav tako, kakor da je pred 10 leti, ko sem kof mlečnozob novinec moral prvokrat obleči cesarsko sukno. Tako se mi je zdelo, ko sem počasi, počasi korakal tja gor po Rossettijevi ulici proti rocolski vojašnici; toda ko sem prišel na ono veliko dvorišče, se mi je stvar pokazala popolnoma drugačna. Tupačam so bile nameščene mize, okrog katerih se je gnetlo stotine in stotine in stotine ljudi, ki so se prijavljali in oddajali svoje črnovojniške knjižice. V potu svojega obraza — vročina je bila skoraj neznoša — so vpisovali razni bivši računski podčastniki in drugi taki strokovnjaki prijavitelje, in med temi se je znojil tudi naš Joško, ki je mislil, da pojde v kratkem na Koroško, pa mu je prav tako mobilizacija zmešala račune, kakor še marsikateremu drugemu. Pozneje par dni, ko smo bili drugi že preoblečeni, je Joško tekal še vedno »v civilu« po rocolskem vojašniškem dvorišču. Kmalu nato pa sem ga videl, kako se je postavil v svoji uradniški uniformi. Ej, da ga je videla ona tam gori na oni strani Karavank, ali bi ga bila vesela, ko bi takole malo porožljala s svojo pozlačeno sabljo.

»Pomagaj si sam!« — Je pregovor, ki je vreden pri vojakih zlatega denarja, in tega pregovora sem se tudi jaz že takoj od začetka držal kolikor je mogoče natančno. Da ne bi imel sitnosti s prijaviteljem in da ne bi moral čakati dneve in dneve, sem si mislil: Tonče, korajžo, in preriš se skozi to gručo! In storil sem tako. Bilo je nekoliko sruno v rebra, tupatam sem čul kakega »hudiča«, ali kako podobno italijansko »moltivico«, a končno sem vendar stal pred mizo, kjer so nas vpisavali. Cel kup črnovojniških knjižic je ležal na mizi in med ta kup sem zarinil svojo knjižico, češ: ko vpiše druge, bo vpsal tudi mene, in izmuznil sem se zopet iz gneče ter odšel domov, ali pravzaprav v uredništvo. Ko so drugi dan klical ime naš vpisancev, sem bil med njimi, in tako sem vedel, da spadam k naši »dvanajstici«.

Malo čudno nas je bilo videti potem, ko smo v svoji civilni obleki korakali semtertja po dvorišču in postajali pred skladišči, da nam dajo vojaško obleko in nas oborožijo. Častnike smo tudi že imeli do deljene, a prve dneve jih nismo poznali, ker so bili tudi civilno oblečeni. Kmalu pa so začeli prihajati z opasnimi sabljami preko civilne obleke in potem so se tudi čula povelja. Tedaj smo izvedeli, da poveljuje naši stotnjiki nadporočnik Bolaffio, ki sem ga že omenil v poročilu o cesarski slavnosti. Bil je tudi še civilno oblečen in je nosil sabljo prepasano preko civilne obleke.

Pohajanje in postojanje po dvorišču rocolske vojašnice ni bilo posebno prijetno, a vsakdo je našel toliko starih znancev, da nam je čas mineval še dosti hitro. »Kaj tudi ti?« — to vprašanje se je ponavljalo stoinstokrat.

Množica prijaviteljev je naraščala tako zelo, da je bilo obširno dvorišče kmalu preozko in vpisovalci niso mogli več biti kos svojemu delu. Tako se je dogajalo, da

je na stotine prijaviteljev čakalo dneve in dneve, da, tedne, preden so prišli na vrsto. Naravnost smilili se mi je moj bivši sošolec, stotnik Joško Svetec, ki je vodil vse ono sprejemanje, vpisovanje in porazvrščanje prijaviteljev. Tisoče ljudi je bilo in vsak je hotel vprašati je njega za postajala. S pravo mučeniško potrpežljivostjo je danzadnem od ranega jutra pa do poznega večera tekal semtertja, odgovarjal na tisočera vprašanja, tu malo zaklel, tam malo porobantil, a končno je bila vendar stvar urejena, in če smo zvečer sedeli pri Deklevi, se je pohvalil: »No, vidiš, saj gre; samo malo potrpljenja je treba, pa veliko dobre volje!«

Bilo je menda tretji dan, kar sem se prijavil. Vsakokrat zvečer so nam rekli, naj gremo spat domov, in tako sem hodil zvečer vedno delat v uredništvo in potem spat domov. Tretji dan se je postavila naša stotinja pred skladišče in dobili smo uniformo, popolnoma novo, vse od koca do kraja. Pozneje smo dobili tudi teletnjake in orožje. Preoblekli smo se kar tamkaj. To je bilo smeha, ko smo se gledali drug drugega. Bluze so se bile precej primerne, toda — hlače! Jaz zase se sicer ne morem pritoževati, kajti kakor veste, mi bog okrog mojega rojstva grešnih kosti ni naložil preveč mesa in masti, in zato so mi bile tudi hlače prej preširoke, nego preozke. Toda drugi, ki so si od svojih vojaških let sem nabavili precej obsežno »domovino«, ti so bili kakor klovnji v cirkusu. Naj je nategoval, kakor je hotel, še vedno mu je manjkalo eno ali dve pedi blaga, da bi spravil pod streho svoj trebuh. Našega slovenskega gledališča tržaškega domača moč, Boleslavski, je bil eden takih revežev. Pomerjal je in pomerjal, a nič ni pomagalo. Končno mu ni preostajalo drugo, nego da je oblekel zopet svoje lastne hlače, vojaške pa odnesel domov, da mu jih soproga — »vštuka«.

Kaj naj šele rečem o onem mojem starem znancu iz gimnazijskih let, ki tam gori v kraški metropoli sodi in kaznuje grehe naših Kraševcev! Dočim sva n. pr. Godnik in jaz morala skoraj sama sebe iskati v cesarskih hlačah, jih je ubogi Ščito komaj spravil čez kolena in bi jih bil moral po dolgem oviti okrog sebe, da ne bi bil »platna prodajal«. Ker drugače ni bilo mogoče, je ostal v svojih lastnih, ki mu jih itak ni bilo treba več sleči, ker je bil par dni nato vsaj začasno odpušen.

Tako sem torej pravzaprav napisal današnjemu odstavku napačen »moto«, kajti glasiti bi se moral pravzaprav takole:

»Kako bom soldat, k' sem fant premlad, k' ne morem v teh hlačah ostat'«

Poetično sicer to ni, toda resnično, kar je za današnje čase več vredno, kakor pa vsa poezija.

Veliko smeha je tudi bilo, ko smo dobili teletnjake. Nikdar ga nisem imel na sebi, ker sem služil pri topništvu, in ko sem poziskul, kako se nosi ta stvar, sem se zdel sam sebi, kakor da so me otovorili nekako tako, kakor one živalice, ki jih je Pavliha učil čitati in jih tudi naučil vsaj »in »a.«. »Samo dobre volje je treba,« — je rekel stotnik Joško, in to sem izkusil tudi jaz. Malo dobre volje, pa je šlo, vsaj z dvorišča rocolske vojašnice pa do mestne ljudske šole v ulici della Ferriera, kjer so še isti dan namestili ves naš bataljon. Tjakaj, kjer so še pred kratkim laški mestni učitelji vbijali laškim paglavcem v glavo svoj »in »a.«, tjakaj so navlekli na stote sena in naš bataljon je bil dobro preskrbljen, vsaj za nekaj časa, dokler se ni namreč seno zmel. Jaz sicer nisem okušal dobrot prenočevanja v šoli, ker sem hodil domov spat, kakor vsi Tržčani, a neki veleposelnik iz sezanske okolice, ki je bil tudi pri naši stotnji, se je sveto pridušil, da vsa Evropa z Azijo in Ameriko in Afriko in Avstralijo vred nima toliko vojakov, kolikor je bolj v eni sami sobi. Odgovornost za to trditve prepučam seveda njemu, kajti jaz nisem štel niti vojakov vseh peterih delov, niti nisem okušal sladkosti »rodbinskega življenja« v šoli v ulici Ferriera.

Domače vesti.

Himen. Minolo nedeljo se je poročil v Borovljah za Koroškem gosp. Joško Cvek, c. kr. oficijal na tukajšnjem finančnem ravateljstvu, z dražestno gospico Milico Borovnikovo, hčerko občeznanega tovarnarja pušk, gosp.

Vsi ljudje čete so postkali v čolne, ki so, v zaščiti teme, hitro ubrale smer proti St. Germainu.

Vozila begunov so vozila ravno na višini mimo gradu Port-Marly v trenutku, ko se je čoln, v katerem sta bila Lascars in Liseron, blizal obrežju, da sprejme mrtvo truplo Pavline.

Ko sta ga rešila, je vesljal Lascars hitro nazaj k mlinu, pustivši Liserona na obrežju z nalogom, naj natančno opazuje vse, kar se godi v gradu markija d'Herouville.

Baron je našel Sauvageona na najvišji stopnjici.

»Ali ste vi, kapitan?« je vprašal begun z glasom, ki je zakrival razburjenje in strah.

»Jaz sem«, je odgovoril Lascars. »Ali kdo povprašuje po tem?«

Sauvageon je umeroval svoje ime.

»Kaj te privaja ob tej uri k »Rdečemu mlinu?« je zaklical baron pol v začudenju, pol vznemirjen. »Kaj se dogaja?«

»Izgubljeni smo!« je jecjal Sauvageon. Lascars se je stresel po vsem životu.

»Izgubljeni«, je ponavljal. »Da... brez rešitve... Policija, infanterija, kavalarija so po koncu... Jaz sem ubežal njihovim kreppljem... V nekoliko minutah zasede dvesto mož rdeči mlin...«

Ludovika Borovnika v Borovljah. — Ženin se je takoj po poroki podal k svojemu vojaškemu krdelu, kamor je pozvan, da v teh resnih dneh vrši svojo vojaško dolžnost. Novoporočencema želimo iz srca veselih in srečnih dni!

V interesu ljudstva je, da se mu vsi odloki, ukazi in naredbi priobčujejo v njega jeziku. Mi smo gotovi, da so oblastva naročila, naj se vse tiskovine priplelajo tudi v slovenskem jeziku, vendar opažamo, da se v sredini mesta opušča priplepljenje slovenskih tiskovin. Tudi Rdeči križ bi moral jemati obzir na tretjino slovenskega prebivalstva v Trstu. Saj prispevamo tudi mi po naših močeh! Prosimo, naj se to uvažuje.

»Tržaška kmetijska družba« (ulica G. Galatti 14, II. nadst.) opozarja, da je društveni uradnik vsaki dan od 10—12 predp. na razpolaganje kmetovalcev in poljedelskih delavcev za posredovanje za poljska dela. Kmetovalci, ki rabijo delavce, kmetijski delavci, ki iščejo dela, naj se oglašajo v društveni pisarni.

Vsled naročnice c. in kr. vojaškega poveljništva v Trstu, bo »Vojaško veteransko društvo Cesar Franc Jožef I.« klicano, da opravlja tukajšnjo službo, k čemur je tudi navezano. Ker pa šteje društvo vsled mobilizacije mnogo manj članov, pozivlja se vse društvene člane, kakor tudi vse one osebe, ki niso več podvržene vojaški službi, katere pa niso več črnovojniki, torej v starosti od 43. do 60. leta, da se predstavijo v pisarni »Vojaškega veteranskega društva Cesar Franc Jožef I., via Gelsi št. 12, v popoldanskih urah od 6. do 8. ure in sicer najdalje do 31. t. m. Društveno predsedništvo.

Naročite si ilustrirani tednik »TEDENSKE SLIKE«, ki priobčuje najnovejše vesti in slike z bojišča. V zvezi je z ilustrirano centralo na Dunaju, ki ima več posebnih vojnih poročevalcev-fotografov. List »Tedenske slike« stane za četrt leta K 2,50, za pol leta K 5. — Naslov: »Tedenske slike«, Ljubljana.

Posamezne številke se dobe po tobakarnah, knjigarnah in na kolodvorih izdvoj po 22 vin.

Samomorilni poskus. Včeraj popoldne je 19-letna Marija Jacolettijska, stanujoča v ulici G. Vasari št. 10, šla iskat smrt na dno nekega vodnjaka, ki se nahaja na Banelli jevem zemljišču. Oni, ki so to slučajno videli, so o tem obvestili mestne gasilce, ki so prihitevi tja z vrvmi in z lestvami ter Jacolettijsko Marijo k sreči še živo potegnili iz vodnjaka. Med tem je pa prišel tja tudi zdravnik s zdravniške postaje, ki ji je podelil prvo pomoč in jo dal potem odvesti na njen dom.

Vreča ukradenega bronca. Ko je včeraj zjutraj redar Josip Skabar stopal ob robu pomola Sartorio, je opazil, kako je, vsa potopljena pod vodo, visela na vrvi, ki je bila privezana za neki močan žebelj, neka vreča. Redar je takoj prijel za vrvi in skušal potegniti vrečo iz vode; a vreča je bila težka in moral se je jako truditi, preden jo je spravil na kopno. Ko pa jo je potem odvezal, je našel v njej 18 bronastih strojnih komadov in druge kose bronca, med njimi celo velik zvon, kakoršne rabijo na parnikih. Brez dvoma so neznani tatovi kje ukradli oni bron in ga potem na povedani način skrili, da bi prišli o primernem času ponj.

Aretiran žepni tat. 17letni kotlar Hektor Benovich, ki stanuje v ulici del Molino a Vento št. 57, je bil včeraj aretiran v ulici di Crosada, ko je tam idočemu gospodu Leopoldu Heidegerju, ki je prišel sem iz Lvovpa, strgal raz telovnik zlato verižico, vredno 35 kron.

Postrežljiv človek. Neki gospod, ki biva v Splitu, je minoli teden zaposlil tudi v Splitu bivajočega 30letnega privatnega uradnika Ferdinanda Dorkiča, naj mu pregleda nekatere srečke ter mu je v to svrhu dotične srečke izročil. Dorkič je pa nato srečke prodal in potem — pustivši na cedilu ženo z enim otrokom — pobegnil v Trst. Ker je pa splitska policija brozjavno obvestila o dogodku tržaško policijo, je ta poslednja včeraj Dorkiča izkotala in ga aretirala.

Aretiran renjiko. Pred par tedni je bil gospod Artur Rossi naprosil 28letnega trgovca Lamberta Salucci-ja, ki je doma iz Trebiža v Italiji in stanuje tu v ulici della Madonna del Mare št. 4, naj mu posodi mal znesek denarja ter mu je v varstvo tega posojila dal v zastavo več

»Naj le pridejo, pri vragu!« je odgovoril Lascars burno. »Branili se bomo!« S svojimi pirati se ne bojim nikogar.

»Pirati so odšli; daleč od tu so!« je rekel Sauvageon. »Zapustili so Rdeči mlin...« Dajte, beživa, gospod baron, in napraviva hitro! Prihajajo, bližajo se... Zdi se mi, da jih čujem. Le poslušajte!

Lascars je poslušal.

Na uho sta mu prihajala tiho murranje in slabotno rožljanje z orožjem. Tu in tam je videl ob enem na drugi strani Seine slabotne svet luči.

Ni trebalo več drugega, da je bil neresničen Ivel Macquart prepričan o grozeči nevarnosti.

»Prav imaš!« je rekel zamolklim glasom, »prihajajo... Vse je izgubljeno... Beživa! Ali vsaj premoženje hočemo vzeti seboj. V železnem kovčku je petstotisoč liver v zlatu... Pojdi z mano, da greva ponje!«

Sauvageonu ni trebalo ponoviti povelja. Gospod in sluga sta bežala v Rdeči mlin in se povrnila v malo sekundah s številom vreč, napolnjenih z zlatom, ki sta jih vrgla v čoln poleg Pavlininega nepremičnega tupa a. »Sedaj«, je nadaljeval Roland zamolklim glasom, »eno sekuro, puške in proč! Preganjalci se ukrcavajo, čujem rožljanje ladijskih verig!«

listkov mestne zastavljajnice. Predčerašnjim je pa šel k Salucciju ter mu vrnil oni znesek denarja in obenem zahteval, naj mu vrne zastavljene listke. Renjiko Salucci pa, ne je da mu ni vrnil listkov, temveč ga je še pošteno ozmerjal in mu celo grozil. Gospod Rossi je pa Saluccijsa ovdal na policijo, ki je renjiko aretirala.

Tatinska drznost. Izidor Lušnik, ki stanuje v Škednju v hiši št. 670, je šel predsončnim v kavarno »All' Europa felice« na steklenico piva. Ko je bila steklenica prazna — bilo je to okoli polnoči — je vzel iz žepa novčarko, da bi plačal račun. Isti hip mu je pa neki človek, ki je sedel blizu njega, iztrgal novčarko iz rok in pobegnil. Lušnik je sicer zdiral za njim, a ni ga mogel vjeti. V ukradeni mu novčarki je imel Lušnik 120 K denarja in tri zastavne listke.

Umrlj so: Prijavljeni dne 25. t. m. na mestnem fizikatu: Rebighiani Srečko, 66 let, zagata Krištofa Kolumba št. 7; Pogacčev Alojzija, 23 let, Sv. Marija Magdale-na zgornja št. 122; Štoka Marija, 44 let, ul. delle Scuole nuove št. 19; Petranji Gvidon, 6 mesecev, ul. Rigutti št. 31; Abram Stanislav, poldrugo leto, Skorklja št. 850; Ormek Ana, 9 dni, trg Tra i Rivi št. 2.

Vesti iz Goriške.

Velikodušen dar je naklonil »Rdečemu križu« profesor na c. kr. ženskem učiteljsku v Gorici in akademiški slikar Anton Gvaiz; svojih izza raznih umetniških razstav znanih slik je podaril v nominalni vrednosti pettisoč (5000) kron »Rdečemu križu« v Gorici z določitvijo, da pripade izkupiček v enakih delih — po eno tretjino — Rdečemu križu samemu, potem ubožnim rodbinom pozvanih vojakov in pa »Vojno-podpornemu odboru« na c. kr. okrajnem glavarstvu v Gorici. Zahvaljujoč kar najtopleje veldušnega darovalca na plemenitem činu, pozivljamo imovitejše svoje rojake, da porabijo ugodno priliko ter odličjo svoja stanovanja s pravimi umotvori, a hkratu izvrše plemenito delo ljudskosti.

Razstavo slik, ki so na prodaj, je prezevel umetniški vrtnar g. Hnatyszyn (na Travniku), na čemer mu bodi izrečena tem potom iskrena zahvala.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

SLAVIJA vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Rezervni fond K 63,432.101-92. Izplačane odškodnine in kapitalije K 129,965.304-23. Divid. se je dostal kpl. 2,899.795-26. Po velikosti druge vzajemne zavarov. naše države z vseslovi slov.-narodno upravo. Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejih kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavar. na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili. Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in nakulanteje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. Zavaruje tudi proti vlamu. Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene. Glavni zastopnik v Trstu V. CEGNAR, ulica Caserma 12, TELEFON št. 21-47.

Via Barriera vecchia šte. 29, I. n. Velik izbor moških in otroških oblek in blaga. Prodaja proti plačilu in na obroke. Urnik: 2 1/2 - 7 1/2 pop. Via Barriera vecchia šte. 29, I. n.

MALI OGLASI. Iščete se takoj pridnega čovljarskega delavca. Ulica Conti št. 58. 942. Odda se takoj meblirana soba z dvema posteljama v ulici Barriera vecchia št. 22, IV. nad. 898. Odda se postelja samo boljšemu gospodu. Ulica Commerciale 9, III. nad. 898. Službe primerne išče uradnik. - Ponudbe pod »Uradnik« na Ins. odd. Edinosti. 948. Deklica ki bi hodila z otroci na sprehod se išče za tri ure predpoldne in 4 ure popoldne. Ulica Economo šte. 14, I. nadstropje Milošević. 948. Oddasta se soba in kuhinja v ulici Tor S. Lorenzo št. 103. Pojasnila daje vratar. 938. Jajca štajarska po 7, 8, 9 vinarjev komad. Piščanci po K 1-80. Kokoši po 2 K kilogram. Carducci 39, Ronco 6, Kandler 8. 921. Meblirana soba v I. nad, s 3 okni, zračna in solnna lega, z lepim razgledom prostim vhodom z 1 ali 2 posteljama, se odda takoj v najem. Vprašati: Ivan Kravos, Gorica na Korni št. 11. 938. Odda se kmetijska hiša, obdelanim zemljiščem (10.000 sežnjev); krasna lega. Pojasnila: Orlandini, ul. S. Nicolò št. 12. 941.

HENRIK PREUER Trst, ulica S. Lazzaro 20. Tovarna pohištva in bambusa, indijskega trsja in protja. Praktični in koristni darovi. za vsako prilikost. UMBERTO COMICI zaloga stavbinskega materiala. Tovarna cementnih plošč in covl. TRST, Campo S. Giacomo 11 in V. Concordia 1 (Zadaj cerkve Sv. Jozeha) V zalogi vedno novo dospelo blago. Cene zmerne. Postrežba točna.

Svoji k svojim! Svoji k svojim! Dolžnost vsakega Slovana, ki stanuje na Greti, Rojanu ali kje drugje je, da se poslužuje v edini narodni trgovini jestvin Anton Požar Trst-Roijan št. 2. Velika zaloga testenin iz II. Blistrice ter likerjev, finega olja, namiznega vina, riža, kave itd. — Dobi se vsakovrstne Ciril-Metodovo blago po najnižjih cenah. Točna postrežba na dom in po poštnem povzetju od 5 kg. naprej.

Nikdar - do letos! Valed nakupa velikanske partije (2000) možkih in otroških oblek, zamorem prodati obleke po nabavnih cenah. Moderne moške obleke od K 14 naprej " otroške " " " 8 " " oblečke za " " 3 " otroke od 3-10 let " " 3 " Velikanski izbor blaga za obleke po meri. (Zadnji uzorci od K 32 naprej.) Velik izbor delavskih oblek, hlač, spodnjih srajc in drugega perila. Vse po najzmernejših cenah. Alla città di Trieste Trst, ulica G. Carducci št. 40.

Via Barriera vecchia šte. 29, I. n. Velik izbor moških in otroških oblek in blaga. Prodaja proti plačilu in na obroke. Urnik: 2 1/2 - 7 1/2 pop. Via Barriera vecchia šte. 29, I. n.

ZAHVALA. Žalujoci ostali izrekaajo tem potom vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znanecem ter vsem onim blagim osebam, ki so spremili našega preljubljenega sina, brata, s aka in strica, gospoda Dr. IVANA DEBENJAK c. kr. namestništvnega koncipista in c. in kr. rezervnega poročnika na zadnji poti, prisrečno zahvalo. I-totako se iskreno zahvaljujemo za darovane vence in cvetje ter za vsakovrstne koli izraze sočutja v tej neizrekljivi tugi. Prav tako pa tudi prosimo vse one prijatelje in znance, katerim pomotoma v veliki žalosti nismo poslali osmrtnic, naj nam to nečujno pomoto ne jemljejo za zlo, temveč rade volje oprostite. V GORICI, dne 22. avgusta 1914. Rodbine: Debenjak, Zajec, Duda.

PODLISTEK

Rdeči mlin.

Roman. - Spisal Xavier de Montépin.

Dogodilo se je sledeče:

Pirat Landrinet se je z nastopno nočjo povrnil. Ko je pohajkoval po ulici Bougivala, je zastrmel in postal nezaupen ob pogledu na množičevine uniforme, ki so dale vase lice tabora. Napel je ušesi in po nekotikih besedah, ki jih je ujel, je kmalu pogodil, za kaj gre.

Povrnil se je po isti poti, po kateri je prišel, odrezal vrvi nekega čolna, ki je bil privezan ob neki hiši na obrežju, hitel v »Rdeči mlin« in alarmiral.

V malo minutah so bili banditi po koncu. Prestrašeni, so odvezali na srednji zgradbi privezane salupe in so se pripravili, da ubeže, ko jih je Landrinet opozoril na odsotnost Ivel Macquarta in Liserona.

»Tem huje za kapitana in za poročnika«, so klical piratje, kakor na en glas. »Naj si pomagata, kakor moreta! Vsakdo je sam sebi najbližnji! Nočemo pasti v nesrečo, da bi njiju rešili... In kako naj bi tudi... kje sta? Nikdo ne ve...«